

Farní věstník

ÚNOR 2019

Vydává Římskokatolická farnost Telč
ročník XXVII, číslo 2

Nejen tehdy a tam

Ježíš předčítal z Písma: 'Duch Páně je nade mnou, poslal mě, abych přinesl chudým radostnou zvěst, abych vyhlásil zajatým propuštění a slepým navrácení zraku, abych propustil zdeptané na svobodu, vyhlásil milostivé léto Páně.' Pak zavřel knihu a začal k nim mluvit: 'Dnes se naplnilo toto Písmo, které jste právě slyšeli.' (Srov. Lk 4,16-21)

Někdy na nás možná přicházejí pochyby a obavy, zda Boží úmysl s námi jsou opravdu dobré, zda na nás Bohu skutečně záleží... V takových situacích pro nás mohou být výše uvedená Ježíšova slova stále aktuální ujišťující odpovědi. Jeho radostná zvěst nebyla určena jen lidem při jeho prvním veřejném vystoupení. Stejně tak Ježíš mluví i k nám dnes. Jeho slovo ke každému z nás začíná osobně adresovaným příslibem propuštění, uzdravení, osvobození, milo-

srdenství, které jde za hranice běžného lidského chápání.

Velmi mne před několika lety zasáhla slova jedné písně, ve které se zpívá: „A ty to slovo říkáš tady a teď, uzdravuješ, léčíš, tady a teď, lásku svou nám dáváš tady a teď...“ Ano - Ježíš přichází, aby každému z nás oznámil své slovo o uzdravení, propuštění, vysvobození...

Jestli tedy vnímáme, že jsme ve vězení své neschopnosti, zlého jednání, vlastní pýchy, ješitnosti, pokušení neustále kritizovat, jestli se cítíme vyčerpaní z práce, náročných vztahů, jestli prožíváme ve svém životě bezmoc a beznaděj, pak můžeme pozvednout oči k Ježíši a nechat do srdce zapadnout jeho dnešní slovo.

Ježíš totiž promlouvá právě k nám: tady a teď.

Rozumí nám, i když neumíme svou bolest vyslovit a plně nechápeme všechny souvislosti. Chce uzdravit naše malomocné srdce, naše vztahy, rodiny, manželství, děti, odejmout strach a darovat pokoj. Přichází s laskavostí, není třeba se bát. Jediná věc, která je na nás, je přiznat, že ho potřebujeme. Je třeba odhalit a otevřít před ním to, co nás okrádá o pokoj, a požádat ho, aby vešel.

Pane, Ty máš moc uzdravit, darovat svobodu a pokoj.

Prosím, přijď, a naplň na mě své slovo.

Převzato www.vira.cz

Bohoslužby v měsíci únoru 2019

So	2. 2. 2019	Hromnice	8:00	Matka Boží
			17:00	Jména Ježíš
Ne	3. 2. 2019		7:30	Jména Ježíš
			9:00	Jména Ježíš
			10:30	Matka Boží
So	9. 2. 2019		17:00	Jména Ježíš
Ne	10. 2. 2019		7:30	Jména Ježíš
			9:00	Jména Ježíš
			10:30	Matka Boží
So	16. 2. 2019		17:00	Jména Ježíš
Ne	17. 2. 2019		7:30	Jména Ježíš
			9:00	Jména Ježíš
			10:30	Matka Boží
So	23. 2. 2019		17:00	Jména Ježíš
Ne	24. 2. 2019		7:30	Jména Ježíš
			9:00	Jména Ježíš
			10:30	Matka Boží

(bez záruky)

Informace z jednání farní rady 21. 1. 2019 – farnost Telč

Přítomno 7 členů farní rady

- úklid betléma z kostela Jm. Ježíš – proběhne 22. 2. 2019 po mši svaté, prosíme farníky o pomoc, info bude v ohláškách

- Noc kostelů 24. 5. 2019 – organizace a zajištění této akce bude projednáno na další farní radě 26. 2. 2019

- nákup úklidových prostředků pro úklid našich kostelů – dle potřeb úklidových skupinek, po upřesnění potřeb mopů - domluva vedoucích jednotlivých úklidových skupinek přímo s o. Mainclem

- 4. 5. 2019 proběhne farní pouť, navštívíme Turzovku, je domluvena doprava a návštěva tohoto poutního místa

- proběhne schůzka – rodičů ministrantů, o. Maincla, F. Švarce a ministrantů, cílem je vyhotovení písemného rozpisu ministrantů na rovnoměrné obsazení jednotlivých mší sv. a obnovení ministrantské služby, bude projednána odměna pro ministranty,

PROSÍME RODIČE STÁVAJÍCÍCH I NEDÁVNÝCH MINISTRANTŮ O ÚČAST NA TOMTO SETKÁNÍ, TERMÍN SETKÁNÍ BUDE V OHLÁŠKÁCH

- v kostelích bude instalována menší knihovna, pro volné půjčování knih

- výměna kobereců v kostele Jm. Ježíš

- květinová výzdoba v kostelích, využijeme květinové dary farníků (můžete nosit do nádob do farního kostela) i možnost nákupu květin v zimě

- bude farní den, přelom září / října 2019, organizaci zajistí farní rada

Příští jednání farní rady bude 26.2.2019.

Milí farníci – máte-li námět pro jednání farní rady – oslovte členy farní rady nebo můžete využít emailové adresy redakce Farního věstníku – k.kamenik@post.cz

Složení farní rady

Josef Maincl, *farář*
Jaroslav Jurka, *kaplan*
Pavel Boček
Silvie Frydryšková
Tomáš Jirásek
Martin Kohoutek
Tereza Kohoutková
Vít Štancel
Ludmila Švarcová
Marie Trojanová

zdroj: Tomáš Jirásek, člen farní rady

Výsledky Tříkrálové sbírky 2019

Z daru, který jste vhodili do pokladničky, zůstává **65 %** Charitě, která u vás koledování zorganizovala, **15 %** využije na své projekty příslušná diecézní Charita, **10 %** pomůže potřebným v zahraničí, **5 %** jde na celostátní projekty a zákonných **5 %** je režie sbírky.

Do doby, než se centrálně zkontrolují všechny účetní doklady sbírky, považujte prosím uvedené hodnoty pouze za orientační.

Stav k 26. 1. 2019

Přehled koledování:

Diecéze nebo arcidiecéze	Počet evid. pokladniček	Počet úředně rozpečetěných pokladniček [%]	Aktuální výnos [Kč]
Arcidiecéze olomoucká	5 660	100,0%	29 828 910 Kč
Arcidiecéze pražská	1 951	99,2%	7 712 953 Kč
Diecéze brněnská	5 177	97,7%	27 717 215 Kč
Diecéze českobudějovická	1 697	100,0%	7 499 909 Kč
Diecéze královéhradecká	4 117	100,0%	18 448 942 Kč
Diecéze litoměřická	972	99,5%	3 211 880 Kč
Diecéze ostravsko-opavská	3 108	95,5%	17 981 221 Kč
Diecéze plzeňská	1 219	100,0%	5 468 009 Kč
Koleda celkem	23 901	98,8%	117 869 039 Kč
Tříkrálový koncert	22 005 DMS		1 266 495 Kč
Celkem			119 135 534 Kč

Oblastní charita Blansko	432	100,0%	2 234 633 Kč
Oblastní charita Břeclav	560	100,0%	3 183 086 Kč
Oblastní charita Hodonín	661	100,0%	3 323 861 Kč
Oblastní charita Jihlava	428	72,7%	1 494 585 Kč
Oblastní charita Rajhrad	708	100,0%	4 431 018 Kč
Oblastní charita Tišnov	344	100,0%	1 668 873 Kč
Oblastní charita Třebíč	514	100,0%	2 829 622 Kč
Oblastní charita Žďár nad Sázavou	543	100,0%	3 576 429 Kč
Oblastní charita Znojmo	533	100,0%	2 346 252 Kč

Tříkrálová štědrost na telčsku

Letošní tříkrálové koledování provázelo pravé zimní počasí s kterým se i malí koledníci zdárně vyrovnávali. V Telči získalo 18 skupinek Tří králů, posílených o koledníky ze Studnic a Nové Říše, od dárců rekordních 118 836 Kč. To je o 2 287 Kč více než vloni.

V Rásně například doprovázela zpěv Tří králů i kytara. Vlidné přijetí v domácnostech a asi i sněhová nadílka, přispěly zde k rekordnímu výsledku sbírky. Vybralo se zde rovných 7 tisíc korun, napsala TL Radka Jeníčková Vítů.

V Telči se mezi koledníky také objevilo sedm klientů zařízení ZASTÁVka, se kterými jste se mohli setkat na sídlišti Radkovská. Chtěla bych ocenit to, že se sbírce obětavě věnovali i v pozdních večerních hodinách a za nepříznivého počasí, zhodnotila jejich účast zástupkyně vedoucího ZASTÁVKY Monika Smejkalová.

V Telči byly „nejúspěšnější“ skupinky rodiny Hercikovi a Adámkovy. Od štědrých dárců získali 10 901 Kč respektive 10 213 Kč. O oblíbenosti TKS, ale hlavně o štědrosti obyvatel regionu, svědčí i vyšší dary i v ostatních obcích. Děkujeme všem koledníkům a dárcům

Jaroslav Kadlec.

Telč	118 836,-	Mysletice	3 580,-
Mrákotín	20 612,-	Myslůvka	3 517,-
Sedlejev	12 010,-	Dobrá Voda	3 484,-
Mysliboř	10 091,-	Olší	3 356,-
Urbanov	9 750,-	Studnice	3 280,-
Nevcehle	9 450,-	Volevčice	2 341,-
Radkov	7 506,-	Dolní Dvorce	2 280,-
Řásná	7 000,-	Doupě	1 983,-
Černíč	5 660,-	Strachonovice	1 973,-
Zadní Vydří	4 850,-	Borovná	1 909,-
Krahulčí	4 700,-	Dyjice	1 720,-
Žatec	4 050,-	Dyjička + Rozsičky	1 229,-
Lhotka	3 830,-	Slaviboř	1 200,-
Ořechov	3 788,-	Stranná	664,-
Řídelov	3 708,-		
		Celkem	258 357,- Kč

Děkujeme Vám všem za podporu Tříkrálové sbírky v roce 2019

Vzpomínka na telčského pana děkana P. Aloise Perničku

Dne 28. listopadu 2018 nás předešel na věčnost náš bývalý děkan a farář P. Alois Pernička, nynější farář v Horní Slatině. Byl jsem požádán, abych napsal svoji vzpomínku na P. Aloise. Kdyby bylo více času a místa, byla by to celá kniha. Když dovolíte, pár osobních vzpomínek na svého bývalého šéfa vám napíšu.

Pan děkan přišel do Telče v roce 1992. Brzy mě oslovil, zda bych nastoupil na prázdné místo technického administrátora děkanství třeštského. Telčské ještě nebylo tehdy obnovoeno. Říkal jsem mu: „Pane děkane, já to určitě nezvládnu – to nepůjde.“ Ale začátkem roku 1993 to vypadalo, že přijdu o práci. Tak jsem si dodal odvahy a místo jsem přijal. Pamatuji si na svoji první cestu na biskupství brněnské, kdy jsem předstoupil před celý kolektiv technických administrátorů a připadal si ztracený. Všichni už mnohé věděli a já jsem tápal. Při práci jsem se ztrácel v záplavě různých úkolů, mapování objektů, vyhledávání parcel, získávání dotací a podobně. Bolela mě z toho všeho hlava,

ale když jsem přišel na faru a probral jsem to s panem děkanem, tak to vždy nějak šlo. Administrativní úkoly se zvládly a sehnaly se i prostředky na opravy kostelů. Pracovníci různých úřadů a institucí do dnes vzpomínají na dobrou spolupráci. Všichni si připomínáme nezapomenutelný humor pana děkana.

Hospodine, zamiloval jsem si dům, v němž bydlíš, místo, kde má přibýtek tvá sláva. (Žalm 26)

To jsou slova žalmu a pan děkan opravdu miloval dům Hospodinův. Jedna z prvních velkých oprav byl kostel sv. Anny v Telči na Podolí. Když P. Alois nastoupil, pokračovalo se v restaurování nádherných oltářů. Sám navrhl odvlhčení kostela, které funguje dodnes. Pracovalo se na elektroinstalaci, pořídily se lavice, topení do lavic, byla nová výmalba interiéru, nátěry oken, dveří, ... bylo toho mnoho. Pracovalo se i na dalších kostelích. Byly nové střechy, fasády, nové oplechování věží, obnovy hřbitovních zdí, generální oprava kostela P. Marie ve Štěpnici, opravovalo se v Mrákotíně, v Radkově, v Kostelní Myslové. Pořizovaly se nové zvony, kostelní lavice. Bylo toho opravdu hodně a muselo by se jít do archivů, aby se na něco nezapomnělo. Každý rok se něco opravilo a něco zrestaurovalo.

Pan děkan s velkou pečlivostí a láskou připravoval významná výročí. V roce 1993 to bylo svatojánské výročí, v roce 1997 svatovojtěšské milénium a v roce 1999 900-leté výročí založení kostela Matky Boží a celé Telče. Vzpomínám si, jakou měl radost, když jsme pro něj z arcibiskupství pražského přivezli ostatky sv. Vojtěcha. Jak je s láskou a úctou vozíval do kostelíka u Studnic, aby tam byl sv. Vojtěch s námi. Dlouho před výročím založení kostela Matky Boží říkal: „Pořídíme Matce Boží zvony.“ Od lidí, nejen od farníků, přišla velká vlna podpory. Lidé přispívali na zvony. Bylo mnoho dárců, farníci, telčští rodáci, instituce, přispívali lidé věřící i nevěřící. Stalo se mi několikrát, že jsem šel po ulici a lidé mi dávali peníze a říkali: „Jendo, dejte to panu děkanovi na zvony k Matce Boží.“ Zdá se to až příliš idylické, ale je to pravda. Zvony se pořídily a všichni z nich měli velkou radost. Nadále se pokračovalo v opravách, kde bylo potřeba.

Pan děkan měl rád Telč a telčské kostely. Již v roce 1993 vydal publikaci *Průvodce telčskými kostely*, později videokazetu *Chrámů Vysočiny*. Nechal vydávat pohlednice, obrázky, velký nástěnný kalendář, pamětní listy.

P. Alois byl velký zahradník. Napěstoval velké množství nádherných květin a uměl je naranžovat. Dnes je doba velkých možností i v aranžování květin. Ale když pan děkan v Telči začínal,

byly to novinky. Florex, závěsné vazby a podobně. Mnozí se od něj učili. Nádhernu květin u oltářů doplňovala i bohoslužebná roucha, která navrhoval. S paní Machovou a s paní Nechvátalovou vytvořili nerozlučný tým, který pracoval na překrásných liturgických oděvech, oltářních plachtách, kalichovém vybavení a dalších doplňcích. A tak roucha, navrhovaná panem děkanem, jsou na různých místech – ve venkovských kostelíčkách, farních kostelech, poutních místech i katedrálách. Šatíčky navrhované panem děkanem a vytvořené jeho týmem má i Panna Maria Svatohorská a sošky Pražského Jezulátka v širokém okolí.

Chtěl, aby to bylo v kostelích hezké. Hodně se restaurovalo. Velkou radost mám ze zrestaurovaného obrazu Panny Marie Tuřanské, který byl odložen v zákristii kostela Jména Ježíš v Telči pro svou velkou zchátralost. Když jsem objevil, že je to obraz Panny Marie Tuřanské s památným nápisem, navrhl jsem panu děkanovi, aby se obraz zrestauroval. Pan děkan dal peníze a obraz je dnes ozdobou kostela Jména Ježíš.

Píšu především o věcech hmotných, protože o věcech duchovních ví především Bůh. Pan děkan se mnoho modlil za farnost, za církev, za nás za všechny. Miloval liturgii, sloužil mši svatou s opravdovostí a pokorou. Věnoval velkou pozornost všem bohoslužbám, adoracím, májovým, svatému růženci. Psal přímlyvy, psal texty. Při jeho pohřbu zazněla jím otextovaná píseň k Panně Marii, Matce Boží Staroměstské. Miloval litanie, na jeho májové u sv. Jana Nepomuckého se vzpomínalo celý rok. Rád vypomáhal, kde bylo potřeba – za nemocné kněze, v Dačicích za P. Dvořáka. Měl rád poutě, býval slavnostním kazatelem, vořoval poutníky na posvátná místa, miloval starobylé mariázelské písně. Měl rád lidi a lidi měli rádi jeho. Mnoha lidem pomohl, stojanovský pohostil každého. Mnozí říkali s úctou a vděčností: „To mám od pana děkana, to mi dal pan děkan.“ Někomu dal výslužku, někomu květiny, knihy, někomu třeba vyšívaný ubrus. Chtěl udělat radost. Velkorysost mu nechyběla. I když toho tolik rozdal, tak vždycky bylo všeho dost. Když měl někdo nějaké trápení, říkával: „Musíme jim pomoci, musíme to nějak udělat.“ Snažil se, aby to šlo. Jeho prosbou bylo: „Když už mě má Pán Bůh trestat, ať mě trestá aspoň za to, že jsem byl moc mírný.“ A za dobrotu jistě Bůh netrestá.

Pan děkan byl velice vzdělaný, měl velký přehled, ale zůstával vždy skromný. Pracoval v montérkách, v záhonech, čistil cibulky mečků. Podobně to bylo, když byly brigády. Pracoval s lopatou, s kotoučem, dělal a roznášel svačiny, byl jedním z nás. Když jsem přišel z kostela nebo z pohřbu, promrzlý, pan děkan mi uvařil kávu a dal něco k ní. Měl starost, abych neprochladl. Staral se o ty, kteří mu pomáhali. Když jsem byl nemocný, přinesl mi slivovici, med a citrony. Rád a dobře vařil, uměl se o vše rozdělit. Na to vzpomínal i jeho žák, nynější českobudějovický pan biskup Mons. Vlastimil Kročil při jeho sedmdesátinách, které jsme slavili v Horní Slatině v lednu 2018. Tehdy jsme panu děkanovi přáli všechno nejlepší, pan biskup panu děkanovi děkoval, že díky němu se stal knězem. Pan děkan se jen skromně usmíval. Byl takový, jak jsem ho znal po celou dobu, kdy jsem byl s ním. Mít ze svého žáka biskupa, to se nepoštěstí každému. Panu děkanovi se to podařilo. Když P. Alois z Telče v roce 2010 odcházal, byli jsme smutní, ale utěšovali jsme se, že nejde daleko, že jde do Horní Slatiny. Těšili jsme se, že se jednou vrátí. V Horní Slatině byl rád, do Telče jezdil na zahrádku a tím tu byl vlastně stále s námi. Když ještě býval v Telči na faře, mistr řezbářský Petr Krajčíček říkával: „Jeníku, na tohle budeme jednou vzpomínat.“ A tak vzpomínám na dobu, kdy jsme v Telči opravovali kostely, kdy se restaurovaly památky, kdy na oltářích voněly lilie pana děkana, na věžích zvonily nové zvony, na faře bylo na stole živobytí a vonělo kafe a bylo dobře.

Přáním pana děkana bylo, aby byl pohřben v Telči u Matky Boží. Celý život miloval Pannu Marii, a když byl v Telči, říkával: „Tady mám hrob, pohřbete mě sem. Lidi za mnou budou chodit a já budu poslouchat ty zvony.“ A tak, pane děkane, odpočívajte u Panny Marie, kterou jste tolik miloval, pro její slávu jste tolik udělal a my za vámi budeme chodit a budeme se za vás modlit. A až my budeme jednou potřebovat a vy budete v nebi, tak se za nás u Boha přimluvte a přihlaste se k nám: „To jsou moji farníci, to jsou moji věřící, ti patří ke mně.“

S úctou a vděčností

Mgr. Jan Sláma, technický administrátor děkanství v.v.

Se svolením autora převzato z dačických Farních listů

Zpráva z jednoty Orel Silvestrovský turnaj v Třešti

O Silvestru patřila již po šesté třeštská hala turnaji ve florbalu Memoriál patera Štrajta. Přestože se jedná o turnaj pro dospělé, vyslali jsme tým složený ze starších žáků a dorostenců doplněný o několik starších

hráčů. Přes urputnou snahu se ale projevila nezkušenost tohoto týmu a většina soupeřů nás herně jednoznačně převyšovala. Nakonec si Orel Telč odvezl 6. místo. Vítězem se stala Hvězdná pěchota z Nevcehle, následovaná SDH Telč a Lamama Dačice, které na nájezdy porazili domácí Orli.

Pinec v orlovně potřetí

Druhý letošní Pinec v orlovně se nesl ve Vánoční atmosféře. Měli jsme tentokrát možnost vyzkoušet nový pingpongový stůl a dle chuti si buď zahrát v teple přísálí a nebo na dobře vychlazeném sále. Protože místa bylo dost, hrálo se formou každý s každým, o zápasy tedy nebyla nouze.

Po krátké přestávce na prvním letošním Pinci v listopadu se na místo vítěze vrátil Pavel Nováček z Dačic. Následoval ho Martin Tupý z Telče a David Kovář z Nové Říše. Na závěr pod taktovkou Pavla Komína proběhla ještě urputná čtyřhra „O vánočku“.

Kompletní výsledky i fotogalerii najdete jako obvykle na stránkách turnaje <http://www.oreltelc.cz/pinec>.

Sezóna ale ještě nekončí, **další Pinec v orlovně** za stejných podmínek a v přátelské atmosféře se rozjede **v neděli 27. ledna od 14 hodin** v orlovně. Pokud nemáte, pálky vám rádi půjčíme.

Deskohrátky v orlovně

Rádi si hrajete? Přijďte si zahrát s námi. Orel a SHM Telč pro vás chystají odpoledne s deskovými hrami. Můžete se těšit na Carcassone, Bang, UNO, Osadníky, Aktivitu, Dobble a dalších několik desítek deskovek známých i neznámých. Nebo si vezměte svou oblíbenou. Pravidla vysvětlíme, občerstvení zajistíme. Těšíme se na vás **v neděli 17. února od 14 hodin v orlovně**. Akce vhodná pro děti i dospělé, nejlépe celé rodiny. Vstupné dobrovolné, na místě bude možnost koupit občerstvení v bufetu.

Poděkování:

Salesiánské hnutí mládeže jako každý rok, pořádalo sbírku na Člověka v tísní. Ta se uskutečnila ve farní kavárně 16.12. k příležitosti dovezení Betlémského světla.

Betlémské světlo dováží skauti do ČR z Rakouska už třicátý rok a rozváží ho po celé republice vlakem. My jsme měli možnost si ho vyzvednout v Okříškách a dovezli si ho do Telče.

Farníci tedy měli možnost si odnést domů Betlémské světlo, popovídat si, popít svařák nebo kávu a ještě přispět na skutečný dárek.

Letos poprvé se podařilo něco podobného uskutečnit na faře v Urbanově. Navíc si děti mohly vyrobit hvězdičku, kterou se pak ozdobil Betlém v kostele.

V Telči se tedy vybralo 1550 Kč a v Urbanově 1545 Kč. Za výtěžek jsme nakoupili věci a jídlo, které poputuje potřebným lidem. Peníze vyšli na: Motyku a rýč, kudrnatá ovce, ryba, včelí úl, dvacet kuřat, čisté ruce a sazenice stromů. Kdo by se chtěl o organizaci a projektu dozvědět více, může se podívat na internetové stránky www.skutecnydarek.cz.

Všem štědrým dárcům poděkujeme.

2 krát převzato z Telčských listů.

Za P. Aloisem Perničkou

28. listopadu náhle zemřel P. Alois Pernička, farář v Horní Slatině. V letech 1992 až 2010 farář a děkan v Telči. Jeho vynikající působení v duchovní správě zhodnotili, a ještě jistě zhodnotí jiní, povolnější. Do historie města se nesmazatelně zapsal trvalou péčí o všechny kostely ve městě a také o jeho kulturní život. Mluví za to množství koncertů, jejichž konání ochotně v místních kostelích umožnil. Zaslouženě mu proto městské zastupitelstvo již v roce 2005 udělilo Cenu města za podporu kultury a péči o církevní památky. Setkání a jednání s P. Aloisem Perničkou byla vždy vstřícná a pro každého obohacující. Moc nám bude chybět.

Roman Fabeš, starosta města

Pavel Komín, místostarosta

Proč do Knihovny UC

Jadrné memento

V nabídce Knihovny Univerzitního centra je od prosince práce Bernarda Pitruna SJ *Jadrné memento*. Mohla by se také jmenovat *Život jako na dlani*. Autor v ní zajímavým způsobem předkládá čtenáři životní osudy našeho krajana, P. Leopolda Škarka SJ (1874 – 1968). Rodák z Mysletic byl krátce také žákem telčské reálky. Středoškolská studia ale dokončil na gymnáziu v Jindřichově Hradci. Život mimořádně vzdělaného jezuita, mj. profesora cizích jazyků, především latiny a řečtiny v řádových učilištích, vůbec neproběhl v klidu poslucháren. Po vzniku Československa byl v nelehké situaci postaven do čela nově vzniklé československé provincie řádu. Za protektorátu odvážně čelil tlakům nacistů, o pár roků později ho postihla komunistická proticírkevní politika. Bartolomějská noc proti řeholníkům, oficiálně Akce K, ho v lednu 1950 „odsoudila“ dožít život v internaci v Moravci na Vysočině. Telčského čtenáře v rozsáhlé práci mj. potěší Škarkova glosa o jeho komunikaci s Antonínem Kozákem F.S.C. Ten byl v polovině padesátých let v letních měsících nepřehlédnutelnou postavou Telče, když zde u maminky trávil dovolenou z dalekého Rangúnu v Barmě, kde od roku 1928 působil jako středoškolský profesor, misionář. /z/

Akce orlovna Telč - předsálí PROSTOR – Jihlavská 77
Bar s nápoji a občerstvením otevřen vždy hodinu před akcí

Pátek 8. 2. 2019 v 18.00 „**Na motorce až na Bajkal - 2 měsíce 18000 km**“
Dušan Gregor – beseda

Sobota 16. 2. 2019 v 14.00 „**Farní karneval**“ – pro děti a mládež a doprovod

Středa 20. 2. 2019 v 15.00 „**Senior bez nehod**“ projekt na zvýšení bezpečnosti seniorů
v dopravě – divadelní přednáška

Neděle 24. 2. 2019 v 17.00 hodin „**Návštěva Samoi**“
p. Karel Adamec – beseda

Pátek 1. 3. 2019 v 18.00 „**Barevné Maroko**“
Marie Gregorová - beseda

Nový generální vikář brněnské diecéze

Brněnský diecézní biskup Vojtěch Cikrle jmenoval nového (od roku 1990 v pořadí třetího) generálního vikáře brněnské diecéze. V pondělí 4. února 2019 slavnostně uvede do tohoto úřadu svého pomocného biskupa Pavla Konzubla. Při této příležitosti jsme otci biskupovi Pavlovi položili pár otázek:

Před třemi lety jste se stal biskupem, nyní přijímáte novou významnou roli v životě církve. Jak se liší Vaše pocity tehdy a nyní?

Podstatně. Je totiž nejen teologicky, ale i pocitově něco jiného přijmout biskupské svěcení a získat tak plnost svátosti kněžství, nebo dostat více práce a odpovědnosti. To první se týká spirituality a to druhé praktického úkolu v diecézi. Na druhou stranu ale obě skutečnosti většinou kráčí ruku v ruce. Když se Ježíš ptá Petra, zda ho miluje, a on souhlasně odpoví, tak vždy dostane nějaký úkol, nějakou práci. A tak asi ne náhodou se v Direktoriu pro pastýřskou službu biskupů píše, že pomocný biskup je zpravidla jmenován generálním vikářem nebo alespoň vikářem biskupským.

Co pro Vás znamená služba generálního vikáře brněnské diecéze?

Brněnskou diecézi mám rád a jsem zde doma. Proto bych chtěl, aby pro ni byla moje role generálního vikáře skutečnou službou. Bude to znít možná lacině, ale rád bych parafrázoval jeden reklamní slogan slovy: „Spokojený farář, náš cíl.“ Spokojenost je totiž nakažlivá a přenosná, takže pokud je spokojený farář, tak je šance, aby byli spokojeni i jeho farníci. Právě k tomu bych v této službě rád přispěl, a proto prosím i o modlitbu.

Jaké první konkrétní úkoly či kroky jste si stanovil?

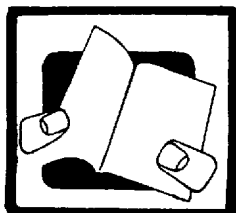
Jsou to tři kroky. Nejprve bych se rád více seznámil s děkanáty diecéze, které ještě detailně neznám. Dále bych rád inicioval pastorační zmapování farností tak, aby byl jasnější obraz o jejich situaci a potřebách do budoucna a podle toho bylo možno učinit vhodné kroky. Do třetice bych se rád aktivně připojil k iniciativám otce biskupa Vojtěcha a podporoval pravidelné formy modliteb za naši diecézi.

Jste známý svým smyslem pro humor a často citujete svého oblíbeného spisovatele G. K. Chestertona. Napadá Vás i nyní nějaký jeho vhodný citát?

„Jestliže nás humor nepřiměje, abychom se pozastavili nad svou hloupostí, nekoná svou práci.“

Děkuji za rozhovor a přeji hojnost všech Božích darů pro Vaše nové poslání.

Martina Jandlová
se svolením převzato www.biskupstvi.cz

Z farní knihovny

Šťavnatá chuť všednosti – Damaris Zehnerová

Umíte si vychutnat posvátné chvíle všednodenního života?

Zakoušet Boží doteky ve své duši - uprostřed našich každodenních vítězství a proher - je vzácné. A ještě vzácnější je takové chvíle popsat a vzít si z nich to podstatné.

Damaris Zehnerová má dobré postřehy o Bohu, mezilidských vztazích a zápasech v srdci člověka. Má ráda všechno, protože všechno patří k životu. Život na venkově s rodinou i kůzlem. Romantická svatba v blátě a nesnážích. Cestování po Africe a Kyrgyzstánu i praktikování ctností.

Co si během dne vybereme: víru, nebo nevíru? A jaké s námi má Bůh úmysly? Zehnerová píše

upřímně, objektivně a s radostí o těch nejobyčejnějších věcech našeho života.

Mezi peklem a nadějí – Ibrahim Alsabaqh

Tak dlouho se nedařilo ukončit válku v Sýrii, až jsme otupěli a přestali vnímat, co se v této zkoušené zemi děje. Syrský františkán, otec Ibrahim Alsabagh, se spolubratry Aleppo a jeho obyvatele neopustil ani v těch nejhorších okamžicích. A napsal o tom strhující knihu. Plnou každodenního strádání, ale také naděje a znamení, že Bůh člověka neopouští ani v nejbezvýhodnější situaci. Kde celé rodiny ohrožuje podvýživa, kde je čím dál dražší bydlení a nedostupná zdravotní péče, tam církev s vírou v Krista a s láskou k bližnímu usiluje o síť vztahů a brání chaosu. Kde dopadají rakety teroristů na domy nejchudších i na kostely, kde je nedostatek elektřiny i pitné vody, tam otec Ibrahim a jeho spolubratři dodávají útěchu, rozdávají potravinové balíčky a vodu z vlastní studny.

Biju se jak lev, tančím radostí – Dominique Marie Dauzet

„Myslím, že si mě Bůh vyvolil, abych byla nešťastnější ze své generace...“

Klára de Castelbajac (1953–1975) byla šťastná dívka s radostnou až nezkroutnou povahou, s hudebním i výtvarným nadáním. Hledala poctivě Boha i smysl svého života.

Když jí je dvacet, odchází do Říma studovat restaurování obrazů. Prvotní nadšení ze studia záhy vyprchá a začne hodně času trávit s přáteli z uměleckého prostředí. Ze školy ji málem vyhodí, její víra zvlátní. Stále se ale ptá, jak má vypadat její život.

Na podzim 1974 se vydá na pouť po Svaté zemi, jež vede k prohloubení jejího duchovního života: „Objevila jsem Boží lásku. Ohromnou, podivuhodnou, prostou.“ Když následně restauruje fresky v Assisi, je radostí celá bez sebe. O Vánocích však onemocní meningoencefalitidou a v lednu 1975 umírá.

Příběh vrcholí jejím setkáním s Ním – na prahu života a smrti –, kdy se Klára konečně a navždy stává sama sebou.

Květnová farní pouť

Na mnohá přání farníků letos připravujeme pouť na poutní místo Turzovka (Slovenská republika). Poutě se uskuteční první květnovou sobotou, tj. **4. 5. 2019**. Vzhledem k velké vzdálenosti tohoto poutního místa se bude vyjíždět v brzkých ranních hodinách, odjezd bude ještě upřesněn, předpokládá se ve čtyři hodiny, nejpozději v půl páté ráno. Na poutním místě Turzovka je program první soboty od 10hodin večeraadlo a po skončení večeraadla mše svatá. Po mši svaté se zdržíme na prohlídku poutního místa a májovou pobožnost asi do 15hodin.

Vše bude upřesněno ve vývěskách, na farních stránkách a v ohláškách koncem února, kdy se budete moci závazně na pouť přihlásit. Pokud byste měli zájem o společné uzavření cestovního pojištění, případně výměnu kapesného – eura, vše bude domluveno při přihlašování, jako obvykle ve farní knihovně u p. Trojanové.

Uzávěrka příštího čísla je v neděli 17. 2. 2019

Neprodejně, pro vnitřní potřebu farnosti vydává Římskokatolická farnost Telč – www.farnost-telc.cz

Příspěvky prosíme zasílat na e-mail: k.kamenik@post.cz